

forslaget. Tillæget før daarligt Helbred gives jo paa Grund af den Risiko, der er for, at den paagældende dør tidligere, end andre Mennesker normalt ville dø. Naar der opgøres med ham, fordi han ønsker at træde ud, vilde det være ubilligt, om det skulde komme ham til Skade, da han derved fritager Anstalten for at risikere mere end sædvanlig; at det bliver bortskåret, er saaledes ganske naturligt. Men naar en Mand har ingaaet en Kontrakt, saa kan ellers den Omstændighed, at han kommer til at fortryde det og at han helst vil træde ud af denne Kontrakt, ikke medføre, at han skal kunne gøre Krav paa at blive fuldstændig skadesløsholdt; kan han saa noget tilbage af det, han har indbetalt, naar hans Medkontrahent er villig til at hæve Kontrakten, maa han være overmaade glad, thi det er ikke altid, han kan forlange det. Naar det er ifølge hans egen Begæring, Kontrakten skal hæves, maa han ogsaa bøde noget derfor, selv om han ogsaa maa efterlade Drifts- og Sikkerhedsstillæget, er der ingen Grund til at beklage ham derfor.

Ved § 5, som jo er Hovedbestemmelsen, har jeg en Betænkelighed, ikke saa meget med Hensyn til, at der for de høje Aldersklasser, altsaa Personer paa 46 Aar og derover, opstilles en Skala, hvorefter de — det er Livrenter, her er Tale om — anses for at være yngre, end de virkelig ere, thi det kan vist nok være ganske rigtigt, og det er tilstrækkeligt motiveret i Betænkningen, men det, der er Hovedsagen i denne Paragraf, er jo det, at man med Hensyn til Livrenten regner med en anden Rentefod end tidligere. Mens man tidligere har regnet med 4 pCt., mener man nu at maatte regne med 3½ pCt., og det er jo ogsaa aldeles klart, at idet Anstalten modtager en vis Kapital, som den i sin Tid skal betale tilbage paa en vis Maade, nemlig som Livrente, har den, naar man gaar ud fra en Rentefod af 3½ pCt., ikke den Fordel af Kapitalen, som den vilde have, hvis Rentefoden var højere. Men Spørgsmaalet, som foreligger her, naar vi nu skulle til at gøre en saadan temmelig radikal Forandring i enkelte Brancher af Anstaltens Virksomhed, er det: er det virkelig motiveret at gaa ud fra, at Rentefoden for Tiden og for den nærmeste Fremtid her til Lands er 3½ pCt.? Der var for nogle Aar siden et Øjeblik, vi vare saa heldige at benytte til Konvertering ved mange forskellige Anstalter og ogsaa med Hensyn til Statsgælden, hvor vi vare nær ved at komme til en Rentefod af 3½ pCt.; men jeg tror, at den Erfaring, vi have gjort i de senere Aar, viser, at vi kunne sandelig ikke gaa

ud fra en almindelig Rentefod her til Lands af 3½ pCt. Kongelige 3½ pCt.'s Obligationer staa i 94 eller noget saadant, Kjøbenhavns Kommunes Obligationer staa endnu lavere. Hvorfor kommer man saa netop i dette Øjeblik fra Livsfor sikringsanstalten og siger: vi maa nødvendigvis betægne Livrenterne anderledes, vi kunne ikke længere som hidtil gaa ud fra 4 pCt. som den ordinære Rentefod, vi maa have det forandret til 3½ pCt. Det er mig ikke bekendt, hvilken Rente Livsfor sikringsanstalten, saar af de Kapitaler, den udlæaner; men det er ikke saa mange Aar siden, at det vistnok var gennemgaaende, at denne Anstalt paa de fineste Panter tog 4½ pCt. Naar altsaa Anstalten selv har 4½ pCt., er der dog noget urimeligt i, at man kommer og forlanger en Endring, hvorefter man skal lægge 3½ pCt. til Grund, naar 4 pCt. kunde være i Disfavør af Anstalten. Og jeg beder bemærket, at den ganske bethdelige Fordyrelse af Livrenten, som der gøres Rede for i Bemærkningerne, og som vil være en Følge af Bedtagelsen af § 5, vil for de lavere Aarsklassers Bedkommende, altsaa for Personer under 46 Aar, ubelukkende aflydes den Omstændighed, at man regner med en Rentefod af 3½ pCt. i Stedet for som tidligere 4 pCt. Det siges udtrykkelig i Bemærkningerne, at Dødelighedstablerne dog ikke afvige mere fra den i 1870 forudsatte Dødelighed, end at de kunne benyttes for de yngre indtrædende. Altsaa, det er ikke den Omstændighed, at der maaste eller rimeligvis er indtraadt en Forandring i Dødeligheds Sandsynligheden, der gør det nødvendigt, nej, det er simpelt hen den Omstændighed, at man fremtidig i Favør af Anstalten vil regne med en lavere Rentefod i Stedet for som hidtil med 4 pCt. Herved blive Livrenter og Alderdomsforsørgelser ganske bethdeligt fordyrede; det vil ses af Bemærkningerne, at det endogsaa gaar op til 28 pCt. Altsaa den, der vil sikre sig selv eller sine nærmeste en Livrente eller en Alderdomsforsørgelse ved et Indslud navnlig en Gang for alle — det er det klareste Tilfælde — kan i visse Tilfælde, navnlig naar det er en ung Person, hvis Liv skal garanteres, komme til at betale indtil 28 pCt. mere end efter de hidtil gældende Takster. Jeg skal tage et konkret Eksempel. Hvis en Fader ønsker at skaffe sin 25-aarige Søn, som maaste er i Færd med at indgaa Ektekab, en Alderdomsforsørgelse fra hans 60de Aar paa 1000 Kr., kan han nu opnå det ved at indbetale 1880 Kr., men hvis Lovens § 5 vedtages, skal han betale for akkurat det samme 2,330 Kr.